

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

17. september 2014*

»Præjudiciel forelæggelse — antidumping — forordning (EF) nr. 661/2008 — endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland — betingelser for fritagelse — artikel 3, stk. 1 — den første uafhængige kunde i Unionen — et mellemliggende selskabs køb af ammoniumnitratgødning — varens frigivelse — ansøgning om at få toldangivelserne erklæret ugyldige — afgørelse 2008/577/EF — toldkodeks — artikel 66 og 220 — fejl — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 251 — efterfølgende kontrol«

I sag C-3/13,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Tartu ringkonnakohus (Estland) ved afgørelse af 27. december 2012, indgået til Domstolen den 3. januar 2013, i sagen:

Baltic Agro AS

mod

Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič, og dommerne C.G. Fernlund, A. Ó Caoimh (refererende dommer), C. Toader og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: P. Cruz Villalón

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

- den estiske regering ved M. Linntam og N. Grünberg, som befuldmægtigede
- Rådet for Den Europæiske Union ved S. Boelaert og M. Remmelgas, som befuldmægtigede, bistået af solicitor B. Byrne og Rechtsanwalt G. Berrisch
- Europa-Kommissionen ved A. Stobiecka-Kuik og E. Randvere samt B.-R. Killmann, som befuldmægtigede,

* Processprog: estisk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 3. april 2014,
afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen og gyldigheden af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006 (EUT L 363, s. 1, herefter »toldkodeksen«), Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 312/2009 af 16. april 2009 (EUT L 98, s. 3, »herefter forordning nr. 2454/93«), og fortolkningen af artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 661/2008 af 8. juli 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 185, s. 1, og berigtigelse i EUT 2009 L 339, s. 59), Kommissionens afgørelse 2008/577/EF af 4. juli 2008 om godtagelse af de tilsagn, der er afgivet i forbindelse med antidumpingproceduren vedrørende importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland og Ukraine (EUT L 185, s. 43, og berigtigelse i EUT 2009 L 339, s. 59), artikel 28 TEUF, artikel 31 TEUF og artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«).
- 2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Baltic Agro AS (herefter »Baltic Agro«) og Maksu- ja Tolliameti Ida maksu- ja tollikeskus (skatte- og toldmyndighed – skatte- og toldcenter øst, herefter »MTA«) vedrørende den antidumpingtold og merværdiafgift (herefter »moms«) i forbindelse med importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, som selskabet er blevet opkrævet ved en efterfølgende kontrol.

Retsforskrifter

Toldkodeksen

- 3 Følgende er bestemt i toldkodeksens artikel 66:

»1. Klarereren kan anmode toldmyndighederne om at erklære en allerede antaget angivelse ugyldig, hvis han fremlægger bevis for, at varen ved en fejltagelse er blevet angivet til den toldprocedure, der svarer til den nævnte angivelse, eller at varens henførsel under den toldprocedure, den er angivet til, som følge af særlige omstændigheder ikke længere er berettiget.

Har toldmyndighederne underrettet klarereren om, at de agter at foretage en undersøgelse af varerne, kan anmodningen om at få angivelsen erklæret ugyldig først godtages, når denne undersøgelse har fundet sted.

2. Angivelsen kan ikke erklæres ugyldig efter varernes frigivelse, bortset fra i de efter udvalgsproceduren fastsatte tilfælde.

3. At en angivelse er ugyldig, berører ikke anvendelsen af gældende straffebestemmelser.«

4 Toldkodeksens artikel 220, stk. 2, bestemmer:

»Bortset fra de tilfælde, der er nævnt i artikel 217, stk. 1, andet og tredje afsnit, foretages der ikke efterfølgende bogføring, når:

[...]

- b) det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb ikke er blevet bogført som følge af en fejl, som toldmyndighederne selv har begået, og som debitor ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget, hvis sidstnævnte i øvrigt i forbindelse med toldangivelsen har handlet i god tro og overholdt samtlige bestemmelser i de gældende forskrifter.

[...]«

Forordning nr. 2454/93

5 Artikel 251 i forordning nr. 2454/93 har følgende ordlyd:

»Som undtagelse fra [told]kodeksens artikel 66, stk. 2, kan en toldangivelse erklæres ugyldig efter varernes frigivelse under følgende omstændigheder:

- 1) Fastslås det, at varerne i stedet for at blive henført under en anden toldprocedure ved en fejltagelse er blevet angivet til en toldprocedure, der indebærer forpligtelse til at betale importafgifter, erklærer toldmyndighederne angivelsen for ugyldig, hvis der inden for tre måneder fra datoen for antagelsen af angivelsen indgives anmodning herom, og såfremt:

- varerne ikke har været anvendt på andre betingelser end fastsat i den toldprocedure, de skulle have været henført under
- varerne på det tidspunkt, hvor de blev angivet, var bestemt til at skulle henføres under en anden toldprocedure, for hvilken de opfyldte alle betingelserne, og
- varerne omgående angives til den toldprocedure, de faktisk var bestemt til.

Angivelsen om varernes henførelse under sidstnævnte toldprocedure får virkning fra datoen for antagelsen af den angivelse, der er erklæret ugyldig.

Toldmyndighederne kan undtagelsesvis tillade, at fristen på tre måneder overskrides i tilfælde, hvor der foreligger rimelig begrundelse herfor.

[...]«

Forordning nr. 661/2008

6 Følgende fremgår af 159. og 161. betragtning til forordning nr. 661/2008:

- »(159) For yderligere at sætte Kommissionen og toldmyndighederne i stand til effektivt at overvåge, om de pågældende virksomheder overholder tilsagnet, når der forelægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder, skal fritagelse for antidumpingtolden være betinget af, i) at der forelægges en tilsagnsfaktura, som er en handelsfaktura, som mindst indeholder de oplysninger, der er opført i bilaget, ii) at varerne er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte virksomheder til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, og iii) at de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne,

svarer nøjagtigt til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen. Den relevante antidumpingtold pålægges på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, hvis det fastslås, at de pågældende betingelser ikke er opfyldt.

[...]

(161) Importørerne bør være opmærksomme på, at der som en normal handelsrisiko kan opstå en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, jf. betragtning 159 og 160, selv hvis Kommissionen havde godtaget et tilsagn fra den producent, hos hvilken de køber direkte eller indirekte.«

7 Ifølge artikel 1 og 2 i forordning nr. 661/2008 pålægges der antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat og visse gødninger samt andre produkter, der indeholder ammoniumnitrat, med oprindelse i Rusland.

8 Den nævnte forordnings artikel 3, stk. 1 og 2, er affattet således:

»1. Importerede varer, der er angivet til overgang til fri omsætning og faktureret af virksomheder, som har afgivet tilsagn, der er godtaget af Kommissionen, og hvis navne er opført i afgørelse 2008/577/EF, som eventuelt ændret, undtages fra den ved artikel 2 indførte antidumpingtold, forudsat at:

- varerne er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte virksomheder til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, og
- sådan import er ledsaget af en tilsagnsfaktura, som er en handelsfaktura, som indeholder mindst de oplysninger og den erklæring, der er angivet i bilaget til nærværende forordning, og
- de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtigt til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen.

2. Der opstår en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning:

- hvis det i forbindelse med den import, der er beskrevet i stk. 1, fastslås, at en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke er opfyldt, eller

[...]«

Afgørelse 2008/577

9 Følgende fremgår af 21. betragtning til afgørelse 2008/577:

»For at sikre, at Kommissionen effektivt kan overvåge, om tilsagnene overholdes af virksomhederne, når der fremlægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder, er fritagelsen for antidumpingtolden betinget af, i) at der forelægges en tilsagnsfaktura, der som minimum indeholder de oplysninger, der er anført i bilaget til forordning (EF) nr. 661/2008 og i bilaget til Rådets forordning (EF) nr. 662/2008 [...], ii) at de importerede varer er fremstillet, afsendt og faktureret direkte af nævnte virksomheder til den første uafhængige kunde i Fællesskabet, og iii) at de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtigt til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen. Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, eller hvis fakturaen ikke svarer til den vare, der frembydes for toldmyndighederne, betales der antidumpingtold med den relevante sats.«

- 10 Ved denne afgørelse godtog Europa-Kommissionen de pristilsagn, der var afgivet i henhold til artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT 1996 L 56, s. 1), af de russiske eksporterende producenter af ammoniumnitrat »JSC Acron (herefter »Acron«), Veliky Novgorod, Rusland, og JSC Dorogobuzh, Dorogobuzh, Rusland, som er en del af holdingselskabet »Acron«.

Twisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

- 11 I oktober 2009 og januar 2010 købte Baltic Agro, med hjemsted i Estland, 5 000 ton ammoniumnitratgødning ved at benytte et andet selskab, Magnet Grupp OÜ (herefter »Magnet Grupp«), som mellemliggende estisk selskab. Der blev indgået flere købskontrakter med henblik herpå mellem dels Acron og Magnet Grupp, dels Magnet Grupp og Baltic Agro. Acron solgte ved disse kontrakter 10 000 ton ammoniumnitratgødning til Magnet Grupp, og Baltic Agro købte 5 000 ton af varen af Magnet Grupp. Baltic Agro forpligtede sig i henhold til disse kontrakter til at udfylde toldformaliteterne for varerne og betale moms.
- 12 Ifølge den forelæggende ret indgav to toldspeditører i januar og februar 2010 fem toldangivelser, hvorved de angav 1 751,5 ton ammoniumnitratgødning. I angivelserne var Baltic Agro påført som modtageren af de indførte varer, og Acron var angivet som afsender i to af dem og det lettiske transportfirma Ventoil SIA i de tre andre.
- 13 Den 1. marts og den 23. april 2010 anmodede de nævnte toldspeditører MTA om at erklære de nævnte toldangivelser for ugyldige under henvisning til, at Baltic Agro var anført som varemottager i stedet for Magnet Group.
- 14 Den 3. marts 2010 foretog MTA en efterfølgende kontrol af de fem toldangivelser for at fastslå, om toldværdien af de med toldangivelserne indførte varer og beregningen og betalingen af importafgifterne var korrekte.
- 15 Den 31. maj 2010 traf MTA på grundlag af den efterfølgende kontrol to afgiftsavgørelser, hvorved Baltic Agro blev pålagt at betale told og moms af de indførte varer med den begrundelse, at betingelserne for at indrømme toldfritagelse efter artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008 ikke var opfyldt, dvs. at Baltic Agro ikke var den første uafhængige kunde i Den Europæiske Union.
- 16 Baltic Agro anlagde sag med påstand om annullation af disse afgørelser ved Tartu halduskohus (forvaltningsretten i Tartu), idet selskabet gjorde gældende, at den omstændighed, at det havde benyttet et mellemliggende selskab, i det foreliggende tilfælde Magnet Grupp, ved den omhandlede import, ikke kunne tillægges betydning i afgiftsretlig henseende.
- 17 Tartu halduskohus forkastede dette søgsmål den 25. april 2011, idet retten fastslog, at Baltic Agro ikke var berettiget til toldfritagelse i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008, da selskabet ikke havde erhvervet de indførte varer direkte hos producenten.
- 18 Den 25. maj 2011 iværksatte Baltic Agro appel ved Tartu Ringkonnakohus (appelretten i Tartu) med påstand om, at den nævnte afgørelse annulleres.
- 19 Den forelæggende ret ønsker oplyst, om Baltic Agro, idet selskabet ikke er den første uafhængige kunde i Unionen, kan påberåbe sig den fritagelse for antidumpingtold, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008. Den forelæggende ret ønsker i denne forbindelse oplyst, om den første kunde og importøren altid skal være den samme person med henblik på at opnå denne fritagelse.

- 20 Den forelæggende ret er tillige i tvivl om konsekvenserne af en forkert toldangivelse. I denne forbindelse ønsker den pågældende ret oplyst, om den omstændighed, at toldmyndigheden, efter at sagsøgeren i hovedsagen har indgivet en ansøgning om at få toldangivelserne erklæret ugyldige, har antaget de nævnte angivelser eller gennemført en efterfølgende kontrol, indebærer, at denne myndighed har begået en fejl, der giver den nævnte sagsøger mulighed for at påberåbe sig den i toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), fastsatte procedure, som giver mulighed for at erklære angivelser som de i hovedsagen omhandlede ugyldige.
- 21 Den forelæggende ret har endelig rejst det spørgsmål, om benyttelse af et mellemliggende selskab, som Magnet Grupp, for at indføre varer i Unionen medfører ulighed for loven, da en importør, som ikke anvender en sådan mellemand, er omfattet af den fritagelse for antidumpingtold, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008. Denne behandling er efter den forelæggende rets opfattelse ikke rimelig og skaber ulighed mellem to importører, der befinder sig i samme situation, hvilket er i strid med EU-retten, særlig chartrets artikel 20.
- 22 Under disse omstændigheder har Tartu ringkonnakohus besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:
- »1) Skal artikel 3, stk. 1, i [...] forordning nr. 661/2008 fortolkes således, at importøren og den første uafhængige kunde i [Unionen] altid skal være en og samme person?
 - 2) Skal artikel 3, stk. 1, i [...] forordning nr. 661/2008, sammenholdt med [...] afgørelse 2008/577, fortolkes således, at fritagelsen for antidumpingtold kun gælder for en sådan første uafhængig kunde i [Unionen], såfremt denne ikke har videresolgt den vare, der skal angives, før angivelsen?
 - 3) Skal [toldkodeksens] artikel 66 [...] [...], sammenholdt med [...] artikel 251 i [forordning nr. 2454/93] og de øvrige gennemførselsbestemmelser vedrørende efterfølgende ændringer i toldangivelsen, fortolkes således, at i de tilfælde, hvor der ved indførslen af en vare er påført en forkert modtager i angivelsen, skal det efter ansøgning være muligt at erklære angivelsen for ugyldig og berigtige benævnelsen af modtageren også efter varens frigivelse, såfremt toldfritagelsen i henhold til artikel 3, stk. 1, i [...] forordning nr. 661/2008 havde skullet anvendes, hvis det var den rigtige modtager, der var påført, eller skal [toldkodeksens] artikel 220, stk. 2, litra b), [...] under disse omstændigheder fortolkes således, at toldmyndighederne ikke er berettiget til at foretage en efterfølgende bogføring?
 - 4) Såfremt begge alternativer i [det tredje] spørgsmål [...] besvares benægtende, er det da foreneligt med [chartrets] artikel 20 [...], sammenholdt med artikel 28, stk. 1, [TEUF] og artikel 31 TEUF, at det i henhold til [toldkodeksens] artikel 66 [...], sammenholdt med artikel 251 i [...] forordning nr. 2454/93 og de øvrige gennemførselsbestemmelser vedrørende efterfølgende ændringer i toldangivelsen efter varens frigivelse, ikke er tilladt efter ansøgning at erklære en angivelse for ugyldig og berigtige benævnelsen af modtageren, såfremt toldfritagelsen i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning nr. 661/2008 havde skullet anvendes, hvis det var den rigtige modtager, der var påført?»

Om de præjudicielle spørgsmål

Om det første og det andet spørgsmål

- 23 Med det første og det andet spørgsmål, der skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008 skal fortolkes således, at et selskab, der har hjemsted i en medlemsstat, og som har købt ammoniumnitrat af russisk oprindelse gennem et andet selskab, der også har hjemsted i en medlemsstat, med henblik på import til Unionen,

kan betragtes som den første uafhængige kunde i Unionen i denne bestemmelses forstand, der således kan opnå fritagelse for den endelige antidumpingtold, der ved denne forordning blev indført for dette ammoniumnitrat.

- 24 Indledningsvis bemærkes, at fritagelse for antidumpingtold kun kan indrømmes under visse forudsætninger og i bestemte, særlige situationer, og fritagelsen udgør således en undtagelse fra den normale antidumpingtoldordning. Bestemmelserne, hvori en sådan fritagelse er fastsat, skal derfor fortolkes strengt (jf. analogt domme Söhl & Söhlke, C-48/98, EU:C:1999:548, præmis 52, og Isaac International, C-371/09, EU:C:2010:458, præmis 42).
- 25 I henhold til ordlyden af artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008 undtages den import, der er godtaget af Kommissionen, fra antidumpingtold, i det omfang denne import opfylder de tre kumulative betingelser, der fremgår af nævnte artikel. For det første skal varerne være fremstillet, afsendt og faktureret direkte af de eksporterende virksomheder til den første uafhængige kunde i Unionen. I denne forbindelse kræves der udtrykkeligt i henhold til forordningens artikel 3, stk. 1, første led, ved anvendelsen af ordet »direkte« en tæt forbindelse mellem på den ene side det selskab, der er ansvarligt for fremstillingen, afsendelsen og faktureringen af den vare, der indføres, og på den anden side den første uafhængige kunde i Unionen.
- 26 For det andet skal den import, der kan omfattes af denne fritagelse, ledsages af en tilsagnsfaktura, som er en handelsfaktura, som indeholder mindst de oplysninger og den erklæring, der er angivet i bilaget til forordning nr. 661/2008.
- 27 For det tredje skal de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svare nøjagtig til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen og således opfylde de krav, som er nævnt i foregående præmis.
- 28 I øvrigt præciseres det i nævnte forordnings artikel 3, stk. 2, at der opstår en toldskyld på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, hvis det i forbindelse med den import, der er beskrevet i denne artikels stk. 1, fastslås, at en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke er opfyldt.
- 29 Artikel 3 i forordning nr. 661/2008 skal læses i sammenhæng med 159. betragtning til samme forordning, hvoraf det fremgår, at fritagelse for antidumpingtold sker på de betingelser, der er præciseret i denne artikel, for yderligere at sætte Kommissionen og toldmyndighederne i stand til effektivt at overvåge, om de pågældende virksomheder overholder tilsagnet, når der forelægges en anmodning om overgang til fri omsætning for de relevante toldmyndigheder. Såfremt disse betingelser ikke er opfyldt, pålægges den relevante antidumpingtold på tidspunktet for godtagelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning.
- 30 Som generaladvokaten har anført i punkt 33 i forslaget til afgørelse, er de i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008 fastsatte krav, sammenholdt med den nævnte betragtning, desuden begrundet i hensyn, der vedrører både Kommissionens og de i medlemsstaterne kompetente myndigheders mulighed for at kontrollere overholdelsen af det tilsagn, der er afgivet.
- 31 Som det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, ser det imidlertid ud til, at de i hovedsagen omhandlede varer ikke blev faktureret og afsendt direkte af Acron til Baltic Agro, eftersom sidstnævnte for det første ikke købte varerne direkte af Acron, som er det selskab, hvis tilsagn blev godtaget af Kommissionen ved forordning nr. 661/2008, og for det andet Baltic Agro kun købte en del af de varer, som Acron solgte til Magnet Grupp, selv om Baltic Agro i toldangivelserne var angivet som modtager af alle de af Acron solgte varer. Under sådanne omstændigheder kan den i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008 fastsatte første betingelse ikke anses for at være opfyldt, hvorfor den ved denne forordning indførte fritagelse for antidumpingtold ikke finder anvendelse.

32 På grundlag af det anførte skal det første og det andet præjudicielle spørgsmål besvares med, at artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008 skal fortolkes således, at et selskab, der har hjemsted i en medlemsstat, og som har købt ammoniumnitrat af russisk oprindelse gennem et andet selskab, der også har hjemsted i en medlemsstat, med henblik på import til Unionen, ikke kan betragtes som den første uafhængige kunde i Unionen i denne bestemmelses forstand, og det kan således ikke opnå fritagelse for den endelige antidumpingtold, der ved denne forordning blev indført for dette ammoniumnitrat.

Det tredje spørgsmål

33 Med det tredje spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 66 og artikel 220, stk. 2, litra b), skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en toldmyndighed foretager en efterfølgende bogføring af en antidumpingtold, såfremt ansøgninger om at få toldangivelser erklæret ugyldige, som i hovedsagen, er blevet indgivet under henvisning til, at den deri påførte modtager var forkert, og denne myndighed har antaget disse angivelser eller gennemført en kontrol efter modtagelsen af disse ansøgninger.

34 Det bemærkes for det første, at toldkodeksens artikel 66 bestemmer, at en ansøgning om ugyldighed kan godtages, hvis klareren fremlægger bevis for, at varen ved en fejltagelse er blevet angivet til den toldprocedure, der svarer til den nævnte angivelse, eller at varens henførelse under den toldprocedure, den er angivet til, ikke længere er berettiget. Ifølge samme artikel kan denne angivelse ikke erklæres ugyldig efter varernes frigivelse, bortset fra i de begrænsede tilfælde, der bl.a. er opregnet i artikel 251 i forordning nr. 2454/93.

35 For det andet præciseres det i kodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), at der ikke foretages efterfølgende bogføring af de afgifter, der følger af en toldskyld, når det efter lovgivningen skyldige afgiftsbeløb ikke er blevet bogført som følge af en fejl, som toldmyndighederne selv har begået, og som debitor, der har handlet i god tro, ikke med rimelighed kunne forventes at have opdaget.

36 I det foreliggende tilfælde fremgår det imidlertid ikke af nogen af sagsakterne, at toldkodeksens artikel 66 og artikel 220, stk. 2, litra b), finder anvendelse under de i hovedsagen foreliggende omstændigheder.

37 Med hensyn til toldkodeksens artikel 66 fremgår det således, at Baltic Agro ikke har gjort gældende eller i øvrigt hævdet, at varen ved en fejltagelse blev til den toldprocedure, som svarer til de i hovedsagen omhandlede angivelser. Heraf følger, som generaladvokaten har fremhævet i punkt 46 og 47 i forslaget til afgørelse, at toldkodeksens artikel 66 ikke finder anvendelse under sådanne omstændigheder.

38 For så vidt angår kodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), skal det fremhæves, at ingen af de sagsakter, der er forelagt Domstolen, gør det muligt i hovedsagen at konstatere, at toldspeditørernes angivelse af Baltic Agro som modtager i deres toldangivelser eller godtagelsen eller gennemførelsen af en kontrol af sådanne angivelser efter indgivelsen af en ansøgning om at få disse toldangivelser erklæret ugyldige, udgør en fejl fra toldmyndighedernes side.

39 Selv hvis det antages, at disse forhold udgør en fejl, som gør det muligt at erklære de i hovedsagen omhandlede toldangivelser ugyldige, bør det under alle omstændigheder fremhæves, at sådanne omstændigheder ikke giver Baltic Agro mulighed for at opnå fritagelse for den antidumpingtold, der blev indført ved forordning nr. 661/2008, eftersom dette selskab, som det fremgår af denne doms præmis 31, fortsat ikke opfylder de i denne forordnings artikel 3 fastsatte betingelser for at kunne blive betragtet som den første uafhængige kunde i Unionen.

40 Under disse omstændigheder skal det tredje spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 66 og artikel 220, stk. 2, litra b), skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en toldmyndighed foretager en efterfølgende bogføring af en antidumpingtold, såfremt ansøgninger om at få toldangivelser erklæret ugyldige, som i hovedsagen, er blevet indgivet under henvisning til, at den deri påførte modtager var forkert, og denne myndighed har antaget disse angivelser eller gennemført denne kontrol efter modtagelsen af disse ansøgninger.

Det fjerde spørgsmål

41 Med det fjerde spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om toldkodeksens artikel 66 og artikel 251 i forordning nr. 2454/93 er i overensstemmelse med den grundlæggende ret til lighed for loven, som er nedfældet i chartrets artikel 20, i det tilfælde, hvor de nævnte bestemmelser i toldkodeksen og i forordning nr. 2454/93 inden for rammerne af den i artikel 28 TEUF og 30 TEUF omhandlede fælles toldtarif ikke giver mulighed for efter ansøgning at erklære en forkert toldangivelse ugyldig og således indrømme en modtager, som kunne have påberåbt sig fritagelsen for antidumpingtold, hvis fejlen ikke var sket, en sådan fritagelse.

42 Den forelæggende ret har i denne forbindelse anført, at hvis de i hovedsagen omhandlede bestemmelser i toldkodeksen og i forordning nr. 661/2008 ikke giver mulighed for at annullere toldangivelsen med henblik på at ændre modtageren af de pågældende varer og således hindrer Magnet Grupp i at påberåbe sig den fritagelse for antidumpingtold, som selskabet kunne have påberåbt sig i mangel af en sådan fejl, opstår spørgsmålet om en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til lighed for loven, eftersom de to i hovedsagen omhandlede selskaber, der i det væsentlige befinder sig i samme situation, ikke behandles på samme måde.

43 Som det er blevet fastslået i denne doms præmis 38, vedrører hovedsagen imidlertid ikke en fejl, som giver mulighed for at erklære toldangivelserne ugyldige. Det skal således i denne forbindelse bemærkes, at forpligtelsen til at fremlægge korrekte oplysninger i en toldangivelse påhviler klareren. Denne forpligtelse er som følge heraf forbundet med princippet om, at en toldangivelse ikke kan trækkes tilbage, når den først er blevet antaget, som er et princip, hvis undtagelser er afgrænset strengt af de EU-retlige bestemmelser på området (dom DP grup, C-138/10, EU:C:2011:587, præmis 39-41).

44 Det må ligeledes fastslås, at en virksomhed, som har overholdt kravene i artikel 3 i forordning nr. 661/2008 og udfyldt en toldangivelse korrekt med henblik på at opnå fritagelse for en antidumpingtold, ikke befinder sig i en situation, der kan sammenlignes med situationen for en virksomhed, som ikke har overholdt disse krav.

45 Desuden bemærkes, som det er blevet fastslået i denne doms præmis 31 og 39, at selv om de i hovedsagen omhandlede toldangivelser var blevet udfyldt korrekt, har Baltic Agro ikke mulighed for at påberåbe sig fritagelsen for antidumpingtolden, da selskabet under alle omstændigheder ikke opfylder ikke opfylder kravene i artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 661/2008.

46 Følgelig skal det fjerde spørgsmål besvares med, at toldkodeksens artikel 66 og artikel 251 i forordning nr. 2454/93 er i overensstemmelse med den grundlæggende ret til lighed for loven, som er nedfældet i chartrets artikel 20, i det tilfælde, hvor de nævnte bestemmelser i toldkodeksen og i forordning nr. 2454/93 inden for rammerne af den i artikel 28 TEUF og 31 TEUF omhandlede fælles toldtarif ikke giver mulighed for efter ansøgning at erklære en forkert toldangivelse for ugyldig og således indrømme en modtager, som kunne have påberåbt sig fritagelsen for antidumpingtold, hvis fejlen ikke var sket, en sådan fritagelse.

Sagens omkostninger

⁴⁷ Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Tredje Afdeling) for ret:

- 1) Artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 661/2008 af 8. juli 2008 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, og en delvis interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 384/96 skal fortolkes således, at et selskab, der har hjemsted i en medlemsstat, og som har købt ammoniumnitrat af russisk oprindelse gennem et andet selskab, der også har hjemsted i en medlemsstat, med henblik på import til Den Europæiske Union, ikke kan betragtes som den første uafhængige kunde i Unionen i denne bestemmelses forstand, og det kan således ikke opnå fritagelse for den endelige antidumpingtold, der ved forordning nr. 661/2008 blev indført for dette ammoniumnitrat.
- 2) Artikel 66 og artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 af 20. november 2006, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en toldmyndighed foretager en efterfølgende bogføring af en antidumpingtold, såfremt ansøgninger om at få toldangivelser erklæret ugyldige, som i hovedsagen, er blevet indgivet under henvisning til, at den deri påførte modtager var forkert, og denne myndighed har antaget disse angivelser eller gennemført en kontrol efter modtagelsen af disse ansøgninger.
- 3) Artikel 66 i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 1791/2006, og artikel 251 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 312/2009 af 16. april 2009, er i overensstemmelse med den grundlæggende ret til lighed for loven, som er nedfældet i artikel 20 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, i det tilfælde, hvor de nævnte bestemmelser i forordning nr. 2913/92, som ændret ved forordning nr. 1791/2006 og nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 312/2009, inden for rammerne af den i artikel 28 TEUF og 31 TEUF omhandlede fælles toldtarif ikke giver mulighed for efter ansøgning at erklære en forkert toldangivelse for ugyldig og således indrømme en modtager, som kunne have påberåbt sig fritagelsen for antidumpingtold, hvis fejlen ikke var sket, en sådan fritagelse.

Underskrifter